

**פרוטוקול ישיבת הוועדה בראשות השופט יצחק השופט יצחק עמית בנושא הערות
לשכת עורכי הדין לרפורמה בתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018**

תאריך הישיבה: 25.2.20

משתתפים:

השופט יצחק עמית
השופטת מיכל הירשפלד
עו"ד שמעון כץ
עו"ד דוד פורר
עו"ד לירון בנית-ששון
עו"ד נדב דישון
עו"ד רועי גרוסברגר
עו"ד מרגנית לוי

הדיון:

לגבי המתודולוגיה של הדיון כאן – אנחנו מעלים נושאים ואתם מגיבים, אבל בסוף
מה יהיה התוצר?

אנחנו נשב, יכול להיות שבהתחלה לבד נראה מה אנחנו מקבלים. ואחרי כן
נשב אתכם ונדבר על הדברים. לא נקבל החלטות לבד.

תקנה 62:

הגענו ל62. לדעתנו זה לא יעבוד פשוט – אני חושב שגם התובע לא יודע בשלב
הראשון איזה עדים יבואו. בשלב הזה עוד אין צווים לגילוי מסמכים, עוד לא ראינו שאלונים, אנחנו
עוד לא יודעים מה קורה בתיק. למה זה צריך להיות בקדם המשפט הראשון? הרי יהיה עוד קדם
משפט.

אחרי הראיות.

כן. מה זה בוער לדעת בקדם הראשון? דוד מאוד מוטרד כי הוא זוכר מה היה פעם.
היינו שעות באולם וטוענים בעל פה, לפעמים חמש שש שעות של טענות, וזה שעות. אז אני אומר
שבשלב הזה עוד לא סיימנו את כל הבקשות, ועד שידונו בהן... השלב שאדע איך להכין את התיק
הוא רק לאחר הבקשות.

אתה אומר שזה צריך להיות בקדם שני.

אני ששואל את עצמי שאלה מעשית – אני בא לקדם הראשון יש 5-6 בקשות תלויות
ועומדות ואלה הולכות להבהיר לאן הולכים בתיק.

מה גורם לך להחליט את מי להזמין...

כמה גילוי מסמכים משפיע על הזמנת עדים.

אתה תמיד יכול לוותר על עדים.

לגבי השאלה – מה עולה לך להכין, שוב מדובר על נטל על עורכי הדין. דבר שני שוב יש בעיה עם לוח הזמנים לתובע יש שנה ולנתבע 7 ימים. באותם שבעה ימים יש לי עוד מאה דברים לעשות בתיק הזה.

כשאתם חושבים על התקנות ביחס לתיק רגיל. אנחנו מדברים על תביעה רגילה – אדם לא יודע שיש לו שלושה עדים. על פי רוב זה לא כל כך מורכב.

בתיק פלתי"ד אכן יודעים. אבל לא כל התיקים כאלה, ולפעמים יש הפתעות. אנחנו מקיימים פה שיחות ואני שואל מה נותן זה שזה בראשון.

אני שואלת האם בכוונת הצדדים להגיש חוות דעת מומחים. לפי מי שהעדים יבואו אפשר לנהל את המשך ההליכים.

בקדם המשפט האחרון בוודאי.

וגם הצד השני יודע איך להתארגן, ואפשר לייתר עדים.

אני חושב שזה מוקדם מדי.

אתה לא אמור להכיר את העדים שלך בקדם הראשון? הרשימה לא מחייבת אותך מבחינת אלה שאתה יכול לוותר עליהם. אם יש אחד שפתאום צץ בעקבות משהו שקרה, זה לא מונע ממך להביא אותו. אבל אנחנו רוצים שב-90% הנותרים יהיה ניתן לדעת מראש.

ואחר כך תגיש בקשות להוסיף.

נסכם: אתם אומרים בסדר אבל בקדם שני.

אני הייתי אומר שגם בכתב התביעה אפשר להגיד. לי מפריע ה-7 ימים. זה שלנתבע יש באותו תיק כל כך הרבה מטלות – זה לא הגיוני. גם פה.

בסדר. רשמנו.

לגבי סעיף 2 אני למשל הייתי מגיש את כל התצהיר.

לא, פה הכוונה לאבחן בין גילוי המסמכים שלך לבין הגילוי הספציפי שאתה רוצה.

שוב אני חוזר בעיניי התקנה לא טובה גם בסעיף הראשון וגם בשני. אנחנו סתם נכניס דברים. אם הצדדים לא הצליחו בינם לבין עצמם והם כבר מגיעים לקדם זה אומר שהמחלוקות ביניהן משמעותיות. בפערים האלה צריך הבהרות. זה יקרה בקדם הראשון, יושלמו הדברים, ובקדם השני ניתן יהיה לדון במסמכים. אנחנו נעמיס עוד ועוד ואז נוריד...

ב-62 רצוי שכל שופט יעשה בקדם בעל פה. הכוונה היא גם ל-1 וגם ל-2. אני הייתי מאוד שמח עם שופטים יבקשו.

אגב אני שאלתי צד והוא אמר לי לא חשבתי על זה.

זה לא רציני, יש דברים שעורך דין יודע.

השאלה היא האם אנחנו לא שוחקים את השינוי התרבותי – תבוא לקדם מוכן. אתה אומר אני לוקח את זה ומעביר לקדם השני.

אני רוצה לתת תשובות ענייניות.

יש תיקים מאוד פשוטים. יכולנו כבר בקדם הראשון להתקדם.

אולי אפשר לומר שאם התיק ברור, והצדדים בשלים אפשר להגיש את הדבר הזה.

אז עדיף לי לעשות ההפך.

אני אגיש סתם.

_____ : יש עליך חובת תום לב, ואם נראה שלא השתמשת בכל המסמכים נשתמש בהוצאות.

_____ : יש עוד נקודה – השופט עוד לא פתח את התיק ואנחנו כבר צריכים לעשות הכול? יש פה עוד מטלות לפני שהשופט פתח את התיק.

_____ : זה לא נכון – כי מלמדים את השופטים בקורסים שהם צריכים להסתכל על התיק לפני כדי לראות האם באמת צריך לקבוע קדם משפט.

_____ : אפשר לעמוד בדרישה הזו. אבל אני מסתכל על המערכת שעובדת היום בצורה של פידבק שבה אנחנו שומעים את התגובות של השופט.

_____ : זו שיטת בוא נתגלגל, אנחנו רוצים למנוע את זה.

_____ : לא הבנתי, ככה גם הפרקליטות עובדת.

_____ : בפרקליטות עושים עשר ישיבות על כל דבר לפני שזזים.

_____ : הבג"צים עובדים ככה.

_____ : אני חושב שקדם המשפט הראשון טוב מאוד, אבל צריך להיות תהליך של בירור ואחר כך נתגבש.

_____ : הכוונה שלנו היא שיגיעו מוכנים, ואחרי זה נראה מה השופט חושב. זו דינמיקה שמנסים למנוע.

_____ : אני מאוהב במה שכתבתי וכך גם הצד השני, פתאום בא השופט ואומר שהוא לא רואה את זה ככה. בשביל זה שופט מלווה את התהליך. אני אומר שוב – אם לא הצלחנו בינינו, ואני שמח שזו גם הגישה של התקנות עם המהות...

_____ : אוקיי הבנו. הלאה.

תקנה 64 :

_____ : 63 אלה דברים שיש גם היום.

_____ : 64 יש לו כמה בעיות: הבעיה הראשונה לפי מה שאני ביררתי – ניסו את זה בפלילי להבנתי 'מיום ליום' וזה לא הצליח.

_____ : ככה צריך להיות. כשהייתי במחוזי קבעתי שני חמישי שני או ראשון רביעי ראשון. מיום ליום אין הכוונה ליום אחרי יום אבל לדעת שאתה גומר אחרי שבוע. זה הדבר הכי טוב, אגב עורכי הדין מתחננים לזה. כמו שאמר לי עורך דין אני מוכן לחכות גם חצי שנה, העיקר שככה יהיה. הדבר הכי לא יעיל הוא לעשות דיונים בדילוגים של שלושה חדשים.

_____ : היתרון הוא שזה גם מעיף את הצדדים.

_____ : הייתי עושה ככה ללא הגבלת זמן והיו גומרים את התיקים ככה כי היה נמאס להם.

_____ : ב63(7) מתחבאת התפיסה האמריקאית.

_____ : לא מפריע לנו.

_____ : יכול להיות שאם שופטים יעשו את זה נתחיל לעבור לתפיסה האמריקאית.

_____ : ולחסוך המון זמן שיפוטי.

_____ : השופט מזקק את הכול וכל הדיון של מה רלוונטי ומה לא – לא משנה.

_____ : לי זה לא נשמע ככה. זה אומר אתה יכול לשמוע עדות מוקדמת, בבית חולים, בבית, בסוף מדובר על שמיעת עדות על ידי בית משפט.

שמע ברגע שיש את הסמכות יכול להיות שיחלחל משהו.

מילה אחת לגבי הסעיף הזה והיא תחזור גם בהמשך, אני לא יודע אם צריך לכתוב את זה או לא. כשמנחים את השופטים צריך לומר שיש משרדים של אדם אחד, ושמה יכול להיות שצריך להתחשב.

שופט צריך להיות נורמלי ואנושי.

אני שמעתי שופט שלא מוכן לדחות לאישה בגלל לידה.

מה אני אעשה עם שופט קיצוני...

האם יש לכם רשימת נתונים של תיקים הנגמרים ערב הדיון על ההוכחות.

רוב התיקים שלי שנגמרים בפשרה נגמרים ערב הדיון על הוכחות.

אתה יודע מה – אני זוכר שאמרתי לא פעם, שאנחנו בנויים על העומס הזה. היום כבר שופטים עושים את זה בדיונים מיום ליום.

לא אין לי בעיה, זה גם קיים בפלילי.

תקנה 65:

לגבי הדיון ב-65 זה ברור שזה הוכחות.

כן.

אם זה רק הוכחות אז הכול טוב. דרך אגב אני קראתי את דברי ההסבר וזה לא ברור לי.

משה חושב שזה על הכול ואני חשבתי שלא.

לא אכפת לי הטופס, אבל דחיית קדם לצורך משא ומתן היא הדבר הכי לגיטימי שיש.

ממש לא. כי עושים בזה שימוש לרעה.

אפשר להגביל בזמן הגשה.

אי אפשר כי יש דברים שצצים.

רוב הבקשות שאנחנו מקבלים הם על משא ומתן שמתנהל.

הוא פתר את התיק הקודם.

אני צריכה אחר כך לתת דין וחשבון על תיקים שמתעכבים.

זו בעיה פנימית שלכם.

אז אני לא אסכים על דחיות...

בזמנו הדבר עלה אצל גרוניס – כשעלתה השאלה מי מנהל את התיק

השופטים.

זה בדיוק העניין – מי מנהל את התיק. בוודאי שאם שני הצדדים מגישים הסכם פשרה או הסכמה דיונית אין מקום להתנגד. אבל שני צדדים שבאים יומיים לפני שהם רוצים משא ומתן – זה משהו אחר.

אני מסכים להגביל בזמן.

אני לא מסכים. גם באותו הבוקר.

שני הצדדים מסכימים יום לפני ורוצים לדחות – קבעתי להם יום שלם ביומן, ואתה בא ואומר לי שאתה רוצה לדחות? זה מה שבשעתו עלה – ההנחיה של גרוניס באה בעקבות מחקר שהראה שכמות הדחיות אדירה, ובתי משפט תמיד נעתרים כי הצדדים תמיד מסכימים.

המחקר הראה את זה באופן חד משמעי.

אם הדיון בוטל כי התיק נגמר בפשרה זה זמן מבורך, אבל אם בפעם השלישית מבקשים משא ומתן לפשרה זה משהו אחר.

השאלה היא מה הסטטיסטיקה בסוף – האם בסוף הסתיימו התיקים.

ועדיין היה פה בזבוז זמן שיפוטי.

גם פה אתה הרבה פעמים לא נעתר ועדיין מקבל הסכם פשרה. כי הצדדים עושים הרבה מאמץ.

היום אסור להתחשב בזה.

זה אימוץ נוהל גרוניס שעבר בגץ.

שים לב שזה בפרק של הדיון – הזמן השיפוטי היקר ביותר הוא זמן אולם. המערכת מתה מזה שאתה שם חמש שעות להוכחות ויום לפני כן הצדדים מבקשים דחייה.

לפני רגע אמרת ההפך...

מה הרעיון? אם תדחה בארבעה חודשים לא עשית כלום.

קצת תשאירו לי לשיקול דעת...

זה אומר שאני לא יכול.

זה אומר 'ככללי'.

אפשר להוסיף ב-ו' שבית המשפט יתחשב גם במועד שבו הוגשה הפנייה.

לא צריך לכתוב את כל השיקולים.

ב-ו' אני חושב שצריך להוסיף את המועד שבו הוגשה הבקשה. ב65(ו) ייכתב 'יבחן בית המשפט, בין השאר את מספר הפניות... ואת המועד בו הוגשה הבקשה'.

אני חושב שהגבלה בתקנות של שיקול הדעת השיפוטי, להגיד X לא מהווה עילה זו הגבלה של שיקול הדעת השיפוטי, היא בעייתית. יש כאן אמירה שבפועל מגבילה. אין עוד דבר חקיקה כזה.

נסתכל שוב בהנחיית גרוניס.

זו העתקה.

גם המילה 'ככללי' באה משם.

הוספנו את זה בכוונה כדי לא לייצר הגבלה של שיקול הדעת. יש פה הגבלה אבל היא מידתית. להגיד לשופטים תוך כמה זמן הם צריכים לקבל החלטה זה בסדר?

זה עניין טכני.

יש פה עוד הרבה הוראות כאלה. למשל לדרוש לפסוק הוצאות.

צריך לוודא ש65 זה רק הוכחות. והדבר השני הוא שבסעיף ג' מעבר למילה 'ככללי' כדאי להוסיף מנגנון שסתום שבית המשפט יוכל להחליט.

לא, הסכמת בעלי הדין זה עיקרון.

אני איתך.

אני מודה שאני לא מתלהב מהערה שלכם. אני יכול להבין את הצד של עורכי הדין כאן, אבל זה מחזיר אותנו אחורה אפילו יותר מהמצב היום. גם 65(ג) וגם ו' נותן גמישות.

לא:

טעמים כגון שיקולי נוחות... ההוא לא נוח לו.

אז מעיפים בקשה כזו.

דווקא אני מנסה להתחשב.

יש 700 שופטים, יש גם מגוון, ויכול להיות ששופט פלוני שתגיד לו חזרתי ממילואים ויש לנו שני עורכי דין ואנו עמוסים והוא יקבל את זה. מצד שני, יש שופט מסוג אחר לגמרי.

נכון. אני בעד שיתנו להם שיקול דעת. גם למשל בסעיף ה' הרעיון להגיש את הבקשה מיד – שוב בן אדם במילואים או אישה יולדת...

אם היה כתוב לאלתר אז מילא, אבל ברור שאפשר להתחשב.

אפשר במקום מיד לכתוב בסמוך.

בסדר.

בסעיף ז'. הסכמת הצדדים ללכת לגישור היא לא עילה לדחייה? לגבי ההוצאות – אני לא נגד, כי אני חושב שזה כלי טוב...

בזמנו דיברנו על אפשרות להגביל את זה לפרק זמן של חצי שנה.

אתם יודעים כמה זמן מחכים אצל עמוס גבריאלי לגישור?

תשעה חודשים. עכשיו יש לי תיק 2016 שנשאר לי.

הוא לא יהיה רלוונטי יותר כי אי אפשר יהיה לדחות.

לגבי ההוצאות – יש לבית המשפט סמכות לפסוק הוצאות. ממילא יש את זה בסוף – למה צריך לחזור על זה.

המחקר הראה ששופטים לא משתמשים בזה. גם פה צריך לשקול את מה שכתוב בו', ובתוכם המועד שבו הוגשה הפנייה.

אני יכול לחשוב בתום לב שלטובת התיק אני מבקש דחייה, על זה אני צריך הוצאות?

זה מנסה להעביר מסר, ושוב השר מתערב בשיקול הדעת השיפוטי.

ואם הייתי כותבת שזה מתבסס על תקנת משנה ו'.

זה מזמין פסיקת הוצאות...

הסמכות ממילא קיימת. רציתם להעביר מסר? זו הבעיה.

אתה צודק רצינו להעביר מסר.

רשמנו לעצמנו. הלאה.

תקנה 74:

עד 74 מבחינתי אין שום הערות. ב74 הייתי מציע במקום 'בלבד' הייתי מציע ששופט יחליט ובהחלטה שלו ישקול את היקף הראיות בתיק, את מורכבות התביעה, את טיב הסכסוך. כמוכן שיתן עדיפות לשיקולים בעל פה.

יש פה בחירה ערכית לגבי ברירת המחדל. : [REDACTED]

: אני מסכים עם זה. שייתן עדיפות לסיכומים בעל פה, אבל בכפוף לכך שהוא משתכנע שזה מסייע לגילוי האמת וניהול יעיל. [REDACTED]

: ניהול יעיל, זה לא מסייע לגילוי האמת. [REDACTED]

: זה מפתה לשמוע בעל פה, אבל יש תיקים שזה לא כדאי. אני חושב שברוב התיקים זה בסדר גמור אבל לא תמיד צריך. הייתי אומר ככה – שישקול את היקף הראיות, כי לפעמים השופט רוצה שתשמע בסוף את הסיכומים. [REDACTED]

: אתה רוצה שיהיה כתוב: יינתן, בהתחשב ב..., [REDACTED]

: אתה רוצה כמו 67(א) ביחס לתצהיר. [REDACTED]

: נכון. [REDACTED]

: אפשר להפנות ל67(א) במקום להעתיק. [REDACTED]

: אני רק רושם בהתחשב במורכבות התיק וכו'. כמו עדויות בעל פה. הלאה. [REDACTED]

תקנה 75:

: ב75 מדובר על קדם משפט או הוכחות? [REDACTED]

: אנחנו בפרק הדיון. [REDACTED]

: כלומר הוכחות. [REDACTED]

: אתה צודק שזו הפרשנות המתבקשת שזה רק בהוכחות. [REDACTED]

: אם הנתבע לא מתייצב מנהלים הוכחות במעמד צד אחד? [REDACTED]

: זה כמו פסק דין בהיעדר הגנה. אנחנו לא חייבים להתחשב בכל מה שהוא מבקש. [REDACTED]

: אם זה נזיקין הוא צריך לתת תצהיר על הנזק. [REDACTED]

תקנה 77:

: בתקנה 77 – מה זה מכל סיבה שהיא. אז יכולנו לבקש לשמוע את התיק מחדש. [REDACTED]

: איך זה אמור לעבוד? [REDACTED]

: 'רשאי שופט לנהוג בפרוטוקול הדיון... כאילו הוא עצמו שמע את העדות' זה 177 של היום. [REDACTED]

: זה לא אומר שזה טוב היום. [REDACTED]

: אני יכול לבקש מהשופט לשמוע את התיק מההתחלה. [REDACTED]

: גם היום. [REDACTED]

: אני חושב שזה צריך להיות קצת יותר... לפחות ששופט ינמק למה הוא רוצה לעזוב את התיק. [REDACTED]

: המילה 'נבצר' בפסק דין של השופטת נתניהו יש הסבר של המושג. [REDACTED]

: בדברי ההסבר יש צמצום של הדבר ויש הפניה לתקנה 177, והכוונה היא למה שיחול היום. [REDACTED]

_____ : זה יותר מכוון לבית המשפט. אגב חלק מהשופטים אומרים שאם זה עד מפתח הם מעדיפים לשמוע אותו.

_____ : אני אוהב שופטים כאלה.

_____ : אגב, בית המשפט העליון פעם נזף בעסקאות נוגדות על כך ששופט קיבל הסכמה דיונית של הצדדים לוותר על חקירת המצהירים.

_____ : דרך אגב בעניין הזה של הנבצר. לפחות שנדע שאכן מדובר בנבצרות.

_____ : נבצר זה משהו אובייקטיבי.

תקנה 78:

_____ : לא קריטי. ב78(א)(1) (ב) אם הוצאתם את הפלתי"ד אז למה נזקי גוף אחרים לא.

_____ : הפלתי"ד הוא הליך יחסית אוטומטי שזקוק לחוות דעת וזהו.

_____ : יש את התביעות הקטנות האלה כמו החלקתי שם על המדרכה ואתה יודע מה

25 אלף ₪.

_____ : דווקא פלתי"ד מתאים לדיונים כאלה.

_____ : פלתי"ד הוא סטטוטורי. בשעתו השופט בלהה כהנא אמרה שכל מה ש10% צריך להוציא מבית המשפט. עורכי הדין התנגדו והאמת שגם השופטים.

תקנה 83:

_____ : אנחנו ברשותכם נמשיך עד 83(א). מדובר בתקנה בעייתית ביותר. היום זה לא ככה. היום אני מגיש הזמנת עדים X זמן לפני הדיון...

_____ : אם אני מבין מטרת התקנה היא שיש כאלה שאתה סומך על כך שיתייצבו ואתה לא מזמן.

_____ : אני מזמן את כולם.

_____ : אתה זהיר. הסיבה היא שרוב עורכי הדין לא ככה. אתה חריג בעניין. זה הרעיון של התקנה.

_____ : אהה הבנתי. אם זו הכוונה אני רגוע לחלוטין. זאת אומרת שלמעשה זה לא פוגע בי. כלומר על אף האמור מותר לי להזמין. בסדר אין בעיה. רק תדאגו שיהיה ברור, למרות שברור לפי המבנה של התקנות...

_____ : אל תעורר. כתוב בכל מקרה לא פחות מ14 יום. תסתכלו ב-ב'. הוא לחוץ שמדובר ב14 יום מקביעת המועד לדיון. אני קובע בקדם מסכם דיון לעוד שמונה חודשים, הוא צריך תוך 14 יום? אנשים ישכחו.

_____ : הם עושים את זה. כשאני קובעת מועד לפעמים בתוך חצי שעה אני מקבלת בקשה להבאת עדים.

_____ : עוד פעם אני אעשה את זה.

_____ : אז כמה זמן צריך? אל תשכח שזה גם מסתמך על הדואר.

_____ : איך זה גם עובד מול נתבע.

_____ : אם הדיון נקבע לעוד שמונה חודשים, אני צריך תוך שבועיים? זה לא לטובת המערכת.

_____ : אתה יודע מי העדים בקדם הראשון או השני.

שבקדם יסכמו מי העדים ומתי יעידו. : [REDACTED]

יש את זה באחריות השופט לקבוע תוכנית עבודה. אבל לגבי השמונה חודשים – מה הרווחנו. : [REDACTED]

עשינו את זה למקרה שהוא רק יבקש והעד יוכל להיארך מראש. : [REDACTED]

מצד שני אין זה תפקידו של עורך הדין לתזכר? : [REDACTED]

אני לא אוהב את הטלת האחריות על עורך הדין. : [REDACTED]

אבל עורך הדין צריך לקחת אחריות כלשהי. : [REDACTED]

אולי עדיף לכתוב עד 45 יום לפני הדיון. : [REDACTED]

כן. : [REDACTED]

אפילו 60 יום. : [REDACTED]

אבל אצל מומחים זה עשוי להיות בעייתי. : [REDACTED]

אפילו השר יכול להיות זמין. : [REDACTED]

לגבי מומחים אני חושב שמה שרוב השופטים עושים היום וזה מצוין – כשקובעים את ההוכחות מבקשים ממני לצאת החוצה... : [REDACTED]

היום כתוב זמן מספיק, אני לא יודעת מה זה אומר היום. תגידו אתם... : [REDACTED]

60 יום זה זמן סביר. : [REDACTED]

אתה תבקש והמזכירות תוציא דואר. : [REDACTED]

לא לקחנו בחשבון את דואר ישראל. : [REDACTED]

90 יום. : [REDACTED]

קחי 90 יום. קודם כל חלק מעורכי הדין יש מוציאים הזמנה ואין בעיה. : [REDACTED]

אבל [REDACTED] צדק, הרבה פעמים אנשים קיבלו והם שוכחים. : [REDACTED]

אדם כזה לא יזכור גם שלושה חודשים. : [REDACTED]

הוצע ב83(ב) 90 יום לפני מועד הדיון. : [REDACTED]

תקנה 87 :

בפרקטיקה מה עושים שופטים היום עם מומחים – מוציאים החוצה, וישר מתאמים אתו, וזה עובד והם באים. : [REDACTED]

חברים שאלו אותי למה ב87 הורדה תעודת רופא. מעדיפים לקבל תעודת רופא כי גובים עליה פחות כסף מחוות דעת. בתקנות הישנות הייתה תעודת רופא או חוות דעת. תעודת רופא מנוסחת באופן יותר רך. : [REDACTED]

את יודעת מה – לא יצא לי להתעסק בנפקות של הדבר הזה. למה הכוונה? : [REDACTED]

לתעודת הרופא יש נוסח יותר רך, ועל כן הרופאים גובים עבורה פחות כסף. בתיקים יותר קטנים אני ראיתי שהתיק לא גדול ומשתמשים בה. : [REDACTED]

אם יש לך צורך בתעודת מחלה... : [REDACTED]

למרות היותי נזיקיסט אני לא זוכר. מדובר במשהו ערכאי וניפו את זה במסגרת. : [REDACTED]

אעיר שתקנה 87 אמורה לעבור עוד תיקונים כי היא קצת בעייתית. : [REDACTED]

: עוד כשישבנו עם עורכי הדין בסיבוב הראשון אמרנו את זה.

: יש גם דיון לגבי זמן הגשת חוות הדעת.

: תשאירו את ההערות על המומחים אנחנו רוצים להכניס שם תיקונים.

: 88.

: אתה יכול להתייחס לפרוטוקול.

: אני חושב שזו הערה עניינית. לפי התקנה הזו לכאורה אם אני רוצה להגיש בקשה לגבי עברו של אותו תובע – לכאורה פה אין לי זכות. אין לי זכות על חוות דעת לגבי העבר הרפואי שלו כי כתוב...

: בכל חוות דעת רפואית יש התייחסות לעבר.

: ואם יש לו תחום אחר. אני בג' יכול להתייחס רק אם אני רוצה לחלוק על חוות הדעת של המומחה מטעם התביעה.

: מדובר על חוות דעת נגדית – נניח אתה מגיש חוות דעת ואתה אומר זה בכלל נבע ממשהו אחר ואתה מגיש חוות דעת.

: אני בב'. 'נושא חוות הדעת' הכוונה היא לתחום.

: לא הכוונה היא לבן אדם.

: מה קורה אם הוא לא נעתר? בתקנות הקיימות הוא לא יוכל להוכיח עניין שברפואה. למה? תובע לא נענה לדרישה של נתבע להיבדק, בתקנות הקיימות התובע לא יוכל להוכיח עניין שברפואה. בתקנות האלה אין התייחסות לסנקציה אילו הוא לא מתייצב.

: הסנקציות הכלליות חלות.

: לתשומת לבכם.

: איפה יש היום? אין סנקציה.

: יש מיליון אחוז. אני מכיר את זה ואפילו פעם בקריירה שלי השתמשתי בזה. ובכל מקרה אני חושב שזו צריכה להיות סנקציה.

: שלושים שנה הסתדרנו בלי סנקציה. בעל דין שלא נענה לדרישה... (137(ב)) צודק. רשמנו. בתוך המומחים הוא אומר בואי תוסיפי את 137(ב).

: זה מופיע אצלנו ב93(ב).

: תודה.

: יש תשובה. הלאה.

תקנה 88 :

: ב88(א) לדעתי זה צריך להיות בעניין שבמחלוקת בין הצדדים בחוות הדעת.

: לא מובן מאליו?

: לא וכבר נתקלתי בזה. אני לא חושב שזה לעניין. שוב אם אתם רוצים לבטל את השיטה האדוורסרית אז בסדר. ככה אין ויכוחים.

: אנחנו חושבים שזה טריוויאלי.

: אנחנו לא רוצים להוסיף דברים סתם.

: וב130 היום שאני ניסחתי אותה כמעט, כתוב 'לעניין שבמחלוקת'. אוקיי.

_____ : ובהחלטתו למנות מומחה... כתוב גם 'סוג המחלוקת' (88ב).

הנה פיצלו את זה. עזוב קיים.

תקנה 89:

_____ : שאני לא אציע דברים שיש להם פיתרון – תקנה 126 הישנה לא התירה למנות מומחה...

_____ : יש לנו סעיף נפרד לניגוד עניינים. הכוונה היא לסעיף 89.

_____ : זה יותר רחב, אבל האם זה שהוא ייעץ או טיפל במישהו בעבר מישהו יגיד שזה לא ניגוד עניינים.

_____ : תראה הרעיון הוא למנוע אחרי שהמומחה עובד, בואו נקבע מראש.

_____ : השאלה היא איך זה יפורש.

_____ : לא נתתי חוות דעת או שירות אחר...

_____ : או אפילו טיפל בו.

_____ : טופס 6? מה כתוב שם?

_____ : תראה _____ זה כתוב במפורש. 'או שירות אחר'.

_____ : בסדר. 88 עד 129 אין לי מה להגיד.

תקנה 129:

_____ : ב129 היה מקור לטרוניה. אפשר לדבר על זה – לתחושה הטובה של עורכי הדין זה יכול להוסיף. כמה זמן הייתם מציעים?

_____ : כל דבר שנקבע יעשה רושם לא טוב.

_____ : אם מדברים על תהליך יעיל – 60 יום לא מספיקים?

_____ : דברים שרואים מכאן לא רואים משם.

_____ : אנחנו מחנכים את השופטים לשמוע בעל פה ולתת פסק דין תוך יומיים או במקום.

אגב עליי הגישו ערעור בבית המשפט העליון, אסתרינה טרטמן כי נתתי פסק דין תוך יום, ושאלו איך הוא יכול היה לתת פסק דין הרי אין לו פרוטוקול. כתבתי שהכול טרי אצל השופט והוא מקליד לעצמו.

_____ : כל דבר שנכתוב לא יהיה טוב.

_____ : אני רשמתי את ההערה הזו.

_____ : אפשר לחזור עליכם? לגבי 129(ב) זה משנה את מה שהשופטים עושים היום?

_____ : כן.

_____ : הרעיון הוא לשנות את ברירת המחדל ולכתוב קצר יותר.

_____ : זה מפחיד אותי מהצד השני – יש שופטים שאתה מקבל מהם היום כתב פתשגן. אחד הדברים שמטרידים אותי הוא שיש שופטים שעובדים בשיטת המכלול – במכלול הראיות שהובאו בפניי. כערכאת ערעור אתה מת מזה כי אתה לא יודע מי היו העדים ומה היו הראיות.

_____ : אבל זה חייב להיות בכל מקרה זה כתוב במפורש.

██████████ : רגע אני אסביר – נניח החלטה בנוגע למיליון שקל, אין להחלטה חשיבות מיוחדת חוץ מבעל הדין...

██████████ : תראה אחת השאלות הגדולות שאנחנו מתלבטים בהן היא למי אנחנו כותבים את פסק הדין. האם לצדדים, האם לציבור האם לערכאת הערעור, האם לעצמי. לפעמים השופט צריך להבהיר לעצמו מה התוצאה הנכונה. כל התשובות נכונות. בהינתן שלא מערערים על 100% מההחלטות ופסקי הדין לשמחתנו הרבה פעמים זה כן נכון לכתוב שהמחלוקת שבפניי מצומצמת... הגעתי למסקנה שהטעות היא בכדאיות ואיני רואה מקום להאריך. הוא יכול לכתוב את זה בחמישה עמודים.

██████████ : אם אתם הייתם כותבים את פסק הדין מצוין. חצי מהשופטים מצוין. חצי האחר פחות מצוין.

██████████ : התקנות הן לשופט הממוצע ולבעל הדין הממוצע.

██████████ : החלק האנליטי של הסעיף הזה לא הגיוני. החלק הכי חשוב הוא ההנמקה אז אותה בתמצית?

██████████ : הכי חשוב הוא החלק העובדתי.

██████████ : מדוע רק תמצית הנימוקים?

██████████ : אם הנימוקים ברורים אתה יודע האם יש לך על מה לערער או לא.

██████████ : זה מחנך שופטים לכתוב יותר קצר.

██████████ : לי יש פחות בעיה, ואנחנו עשינו על זה רעש על כך שהורידו הגבלות מבית המשפט ושמו לאחרים. אבל בחלק של ההנמקה...

██████████ : מה שמפריע לך הוא תמצית הנימוקים.

██████████ : בזמנו זה הובא בעיקר מול שופטי בית המשפט העליון – שהכתיבה שלהם היא מאוד ארוכה.

██████████ : אתה יודע שכמעט כל שופט עובר השתלמות על כתיבת פסקי דין.

██████████ : בסוף יש עשרים עמודים 2-3 פסקאות של הנמקה.

██████████ : אני אודה ואתוודה שמה שאמרתם עלה כבר בוועדת זילברטל, אבל כשישבנו עם משה גל חשבנו שזה יהיה נכון לעגן את הדבר באמצעות תקנות.

██████████ : לך מה שמפריע הוא הביטוי 'תמצית'.

██████████ : נכון.

██████████ : לפעמים אני אומר לשופטים חדשים על כתיבה – כל שופט צריך גם ללמד את עצמו. אבל, כשופט שלום אתה רוצה ללמוד נושא לעומק, אתה לוקח פסק דין ובו אתה כותב לעצמך ואחרי זה בפסקי הדין הבאים אתה יודע שבפסק הדין הזה ארגנת את המחשבות לגמרי. אז כתבת 40 עמודים יותר לעצמך. אני לעצמי חטאתי בזה בקטע שאחרי זה אתה לא בודק את עצמך יותר. אז מותר גם לשופט להתפרע, לכל אחד פעם אחת בכל תחום. זה לא אסון.

██████████ : הרפורמה ראתה את הקיצור כמטרה, גם כדי לסייע לצדדים.

תקנה 131:

██████████ : ב131 רציתי לשאול אתכם – אם שופט יכול לבטל, למה לא להשוות לתקנות האחרות? למה זה בכלל מופיע פה?

██████████ : למען הסדר הטוב.

██████████ : למה 33 מוזכר פה? למה שופט לא יכול לבטל החלטה כזו?

אם לא היינו מזכירים את זה הוא היה שואל אם יחול על זה.
אם שופט יכול החלטה במעמד צד אחד של צד א', למה הוא לא יכול לבטל החלטה כזו.

מדובר על הגשת מסמך, ולא על בקשה.
היה לנו חשוב להבהיר שלמרות שהמזכיר נותן החלטות חיצוניות, אין ערעור כזה כאן.

מדובר פה על משהו לרעת הפונה – הצד שנגדו ניתנה החלטה הוא זה שרשאי לבקש ביטול. הצד שכנגדו ניתנה בקשה יכול לפנות בתוך שלושים יום. אצל המזכיר המשפטי הצד השני לא רלוונטי בכלל.

אם הוא מקבל משהו שהוא לא היה צריך לקבל...
כל השאלה היא האם הוא מיותר.
אני נורא מפחדת מדברים שחשבנו שהם חשובים, ופתאום אנחנו מבטלים במהירות.

מדובר בשני מישורים שונים.
לי אין סנטימנטים לתקנה הזו.
אנחנו כל הזמן אומרים שהמזכיר המשפטי הוא לא כל כך דרמטי... אולי צריך לרשום רק 33(ד).

אנחנו בכל מקרה מתנגדים למזכיר.
אני רושם להוסיף בסיפא 33(ד) כדי שיהיה ברור שזה מופנה לבית המשפט ולא להחלטה של מזכיר. למרות שגם על זה הייתי מוותר. הלאה.

תקנה 134:

134 הבקשה שלנו היא להגדיל את המועדים והכמויות קצת יותר. לא ביקשתי 50, קצת. אני מדבר על 134(א)(3). 10, ו-12.
יש דרישה זהה של הפרקליטות.
דווקא בכתב הערעור הוא לא חייב להיות ארוך.

תקנה 137:

אי אפשר לתת יותר מ-45 יום.
אני חושב שזה מספיק.
אם רוצים אפשר לפצל.
45 יום, לגבי סופיות. רצו שיהיה סופי. אנחנו לא רוצים לפצל. היום הרבה פעמים אתה לא קורא את הערעור, לזה זה נועד.
אני התכוונתי שאפשר להודיע האם יש ערעור, אבל עדיף 45 יום וזהו שהפרקליטות יתאמצו.
סופיות הדיון לא מאפשרת להאריך את הדיון כל כך הרבה.
אני אסביר מה הבעיה שלנו – אצל הפרקליטות אין את הבעיה הזו כי אין להם בעיה של החלפת עורכי דין.

יש ממחוז למדינה.

זו לא בעיה כי אחוז התיקים בהם מערערים הוא אפס, מהמחוזי לעליון. אם אני מייצג בבית משפט שלום וניתן פסק דין נגדי. נמאס ללקוח ממני והוא הולך לשמעון שייצג אותנו. אז זו בעיה כי אני לא חייב לתת את החומר עד שלא קיבלתי שכר טרחה.

מה זה שונה מהיום.

אתה אומר מה שהפרקליטות אמרה.

צריך לחשוב – יש בעיה, אבל אני לא בא עם הפתרון. בעיניי היה היגיון, אבל אני לא מציע אלא לצורך שיחה, אם היו אומרים שתוך 30 יום צריך להגיש הודעה של שורה שאני מגיש ערעור תוך שלושים יום. ואחרי זה היה מתחיל לוח זמנים להגשת נימוקים.

המסמך יהיה רק שורה?

כן הודעה טכנית.

אתה יכול גם להרים טלפון לצד השני.

צריך לעצור את המועדים.

אולי ככה גם יגיעו להסכמות וייתרו את הערעור.

מה לגבי שימוש לרעה בהודעה כזו? צריך אגרה להודעה כזו? אגרת ערעור?

כן.

להראות שאני רציני.

מה לגבי אפשרות להארכת המועד.

לא מקבלים.

מה אומר נשמע הגיוני...

זה מועד שנקבע בחיקוק.

אולי אין ברירה אלא להשאיר 45 יום. אבל לפעמים להגיש ערעור מפורט בתוך 45 יום זה קשה. בשונה מבר"ע שהוא לא סופי.

לא יודעת, זה להכניס יצור שלא היה אף פעם. האמת היא שאם אתה עושה שקלול של כל מה שאמרת אנחנו חוזרים למה שיש.

אני חושב שלהגיש בתוך 45 יום הכול, זה לא טוב.

יש לבית המשפט סמכות לדחות על הסף.

באיזה פורמט ייבחן הערעור.

כדי לדחות חייבים הרכב.

לא יהיה דיון לפני הרכב, אלא דן יחיד שצריך לעבור על זה לפני, ואז יכנסו 2 שופטים כדי לשאול לדעתם?

אתה חושב שזה בעייתי?

עושים את זה בבגץ בדחייה על הסף.

יש לנו כאן צנרת חדשה של דברים שלא הגיעו לערעור. הדחייה על הסף נועדה למנוע את הדיון באולם. אם רוצים לעשות את זה לפני התגובה יש כאן לוח זמנים שאומר שהשופט צריך לראות את זה... [הדיון נעצר]

[redacted]: [בחזרה לדיון]: יש בעיה במנגנון של הגשת הערעור על כל הטיעונים וההנמקות קיים לדוגמא במקרה של החלפת ייצוג בין הערכאה המבררת לערכאת הערעור. אני מציע לשקול מנגנון שתוך 45 ימים צריך להודיע טכנית על הגשת הערעור ביחד עם אגרה וערובה, ותוך 45 ימים לאחר מכן צריך להגיש בדומה לתקנה 134. לפצל את 134 לשני חלקים.

[redacted]: זאת אומרת יש 90 ימים והוא יוכל לחזור בו לאחר מכן.

[redacted]: זה דווקא טוב. יכול ליתר דיונים.

[redacted]: זה לא מעכב אף אחד, ומצד שני זה מאפשר לאותו מערער לקבל את יומו בצורה המיטבית.

[redacted]: אבל קודם אמרת 30 ו30.

[redacted]: אני חושב שעדיף תוך 30 את החלק הראשון, אני לא בטוח שאפשר כי אולי זה קבוע בחוק או משהו.

[redacted]: זה לא סותר את חוק בתי המשפט?

[redacted]: יש עוד נקודה – כשעורכי הדין יודעים שיש זמן להגשת ערעור.

[redacted]: זה לא סותר לדעתי בבית משפט לעניינים מנהליים זה ככה.

[redacted]: למה זה התוספת השלישית.

[redacted]: עובדים על אחידות בכל הארץ כיוון שיצא קול צעקה שזה נקבע לפי אוכלוסייה ממעמד מסוים, ונורא כעסו על זה.

[redacted]: אני חושב שיש בזה היגיון.

[redacted]: זה שהגשתי מבאר שבע אומר שהמצב הסוציאקונומי שלי הוא כך וכך.

[redacted]: אני רק אגיד לך שנעשתה עבודה על סכומים אחידים.

[redacted]: [נציגי הלשכה חוזרים על הנאמר בעניין זמני הערעור] חזרנו למה שהיום. זה קורה לא פעם ואפשר להגיש בקשה לארכה להגשת ערעור.

[redacted]: הצד השני לא ייתן הסכמה, אי אפשר יהיה לקבל הסכמה לזה.

[redacted]: בהנחה שלא הוחלט להגיש ערעור, היית הולך על 45 ימים?

[redacted]: זה אפשרי. זה יוצר עומס. ממילא תשמעו אותנו בעוד שנה, אז למה לא לעשות את זה בצורה מסודרת?

[redacted]: כי זה להכניס יצור שלא היה אף פעם.

[redacted]: זה גם לבית המשפט העליון?

[redacted]: בוודאי.

[redacted]: אני לא חושב שזה מעכב.

[redacted]: מי ניזוק? איפה המערכת נפגעת בזה?

[redacted]: מתן הודעה יעודד ערעורים כיוון שיהיה כדאי לתת הודעה פשוט, ואפשר לחזור

בד.

[redacted]: אז שלא יהיה החזר אגרה.

[redacted]: במקרה הרגיל אתה מקבל פסק דין, אתה מכיר את התיק טוב, אתה צריך לקחת את הסיכומים ולתקוף את פסק הדין של בית המשפט. זה אפשרי ב45 ימים.

[redacted]: אבל אומר [redacted] בצדק שלא תמיד עורך הדין הקודם ישחרר את המסמכים.

: ומה לגבי ארכה?

: אני לא ראיתי מעולם שבית המשפט נתן ארכה.

: אני לא רואה את הקושי.

: שימוש לרעה. שכולם יגישו.

: היום בכל זאת צריך להשקיע קצת.

: אם מדברים על לעשות שימוש לרעה, והופכים את זה 45 ימים ו45 ימים זה משפר את זה לעומת המצב היום.

: טוב, לא בטוח שאהבתי אבל רשמנו. הלאה.

: ומתי יוגש הערעור שכנגד?

: אותו הדבר כמו שכתוב עכשיו. לא אכפת לי.

: דווקא הלכנו כאן עם עורכי הדין, כיוון שערעור שכנגד היה מושג מורכב ומסובך, ופישטנו את זה.

: אני חושב שצריך לחשוב עד כמה בתורת המשחקים האם הודעה טכנית עשויה להשפיע לטובה.

: בסדר רשמנו.

תקנה 138:

: 138 אנחנו מאוד לא אוהבים את סעיף 1 ולא את סעיף 2 ולא את סעיף 5. אנחנו חושבים שזו פגיעה קשה בזכות הטיעון.

: כשהייתי רפרנטית על בתי משפט לעניינים מנהליים אחת ההערות הכי משמעותיות שקיבלתי הייתה שלא הגיוני שניתן לדחות על הסף עתירה אבל לא ערעור.

: יכולת ההגשה של העתירה היא מאוד קלה, אבל לא בערעור.

: אנחנו חושבים שא' 1, 2, 5 פוגעים בזכות הטיעון.

: 1 פוגע דווקא בשופט – כיוון שהוא לא שומע את הצדדים. אם אני צריך לכתוב דחייה על הסף זה ייקח לי הרבה יותר. אבל אני לא יכול לאלץ או לחייב אם שני הצדדים לא מקבלים את ההמלצה שלי (60%), ומה שלא שלי ביחיד אז בהרכב שלושה 99% מגיעים להסכמות. אגב בתקופת שמגר בכלל לא היו דיונים, אנשים היו מגישים סיכומים, הרי לא חייבים להיות דיונים, וכולם היו כותבים פסקי דין על כל ערעור. היו פחות ערעורים.

: ואז היו פיגורים וזה נועד לפתור אותם. בית משפט עליון זה דבר אחד ואחרים משהו אחר.

: בקיצור אתם לא אוהבים את א'.

נכון.

: דרך אגב היום הוצאנו פסק דין שבו כתבנו שאפילו שקלנו להוציא נגדו צו חוסם על טרדן. אתה מגיע למצב שאתה אפילו לא מבין את הערעור. הוא בלתי מובן. הוא סתמי. הייתי רוצה שיהיה לי את הכלי הזה.

: אותי מטריד שלשופט לא בעליון יהיה את הכלי הזה.

: בעליון אין לי חשש. בקיצור אנחנו העלינו את החשש של זכות הדיון.

: אגב, גם היום אחרי קדם ערעור נניח הצדדים לא מקבלים את המלצתי אני אומר להם שהתיק יועבר אם לדיון אם לכתיבה – יש לך את זה בתקנות סדר הדין האזרחי.

יש כאן שני דברים – אחד יש להם דיון אתך, ומדובר על בית משפט עליון אתך.

: אני לא נגד, אבל צריך לאפשר את הטיעון.

: אתם טוענים שאתם חוששים מהגשת ערעור, הצד השני מגיב ופתאום אתם מקבלים פסק דין.

: מה פתאום אנחנו רוצים לבוא לטעון.

: זו הפרקטיקה אבל אין חובה.

: מישהו הלך על כך שכתבתי אם לדיון אם לכתובה, ואנחנו ראינו שבתקנות אין חובה לקיים דיון.

: אני חושבת שהעליון לא קיבל את התזה שלנו לגבי קיום דיון. העליון אמר שעדיף לנו שלא נכריע בעניין, בשאלה האם יש סמכות לדחות על הסף.

: תראו 448(א): "נשיא בית המשפט שלערעור או שופט שהוא מינה לכך, רשאי להורות לבעלי הדין, לפני תחילת הדיון בערעור, לסכם את טענותיהם בכתב על הפרשה כולה או על שאלה מסויימת שקבע, בין בנוסף על טענות שבעל פה, כולן או מקצתן, ובין במקומן, ורשאי הוא להגביל את היקפם של סיכומים אלה" זה בעצם הכלי שהיום בית משפט עושה בו שימוש.

: בסעיפי חוק אתה תנצח אותי, היום בפועל בכל ערעור במחוזי יש דיון, ואנחנו רוצים שזה יישאר.

: ייקחו לנו כלי בעליון – היום אני יכול לעשות בין לדיון בין לכתובה, והם לא רוצים את זה.

: כלומר גם למצב היום הם לא מסכימים.

: הם אומרים היום זו תורה שבכתב אבל לא שבעל פה.

: יש בעיה עם ערעורים אזרחיים במחוזי.

: יש לי שאלה אליך הרי תקנה 488 קיימת ולא עושים בה שימוש, אז למה שבו היא תיצור בעיה?

: זה אותו דבר.

: אני קצת מבין את החשש שזה יציף את זה. היום זה לא קורה.

: כאן לקחנו את מה שקיים והעתקנו. אני חושבת שאפילו כתבנו את זה בדברי ההסבר.

: הכנסתם אותנו לדילמה, כי אני מבין קצת את החשש שלכם, ומצד שני זה כלי קיים.

: יש היום את 447 שהכלל הוא קודם כל שיש דיון.

: בתאריך שנקבע הדיון, כי קודם צריך שיקבע דיון.

: הבעיה שלי היא שאתם מציעים להרע את המצב היום.

: אני מבין. אבל המצב הקיים אני חושב שהוא בסדר לא הייתי נוגע בו בפרקטיקה.

: השאלה היא האם זה ישנה. ושוב אני אומר לך להכריע על פי החומר בכתב זה יותר עבודה לבית המשפט.

: טוב נתקלנו פה בסוגיה בעייתית ואני לא בטוח שאני רוצה לקחת את הכלי הזה של 5.

: אותן הערות שהערכנו ב65 רלוונטיות גם לבי.

: בסדר. הלאה.

תקנה 151:

: מבחינתי אפשר לדלג ל151. אנחנו לא אוהבים בסעיף ג' את הניסוח 'בא כוחו'.
: רגע, מה עושים עם עורך דין מעצבן במיוחד.
: מדברים עם בעל הדין.
: ואם זה לא עוזר?
: אנחנו יודעים שזה חריג להטיל הוצאות אישיות, אם אנחנו מוסיפים ובלבד שניתנה זכות טיעון זה לא מספיק?
: זה קונספט לא טוב – הוא תמיד שלוח.
: נניח שמוחקים את זה. אין סמכות לבית המשפט?
: יגידו שזה היה בסמכות והורידו את זה.
: בחוק בתי המשפט נניח שעורך דין מתנהג בזילות למשל מתחצף...
: אתמול אגב קיבלנו תלונה וטיפלנו בעניין.
: אגב יש את סעיף 72 איסור הפרעה – רשאי בית המשפט להעניש במאסר או בקנס. אתם מסכימים, זה די נדיר, אבל נכון להטיל הוצאות. נניח סיטואציה של עורך דין שפעם אחר פעם עושה משהו לא ראוי.
: לדעתי זה לא נכון, כי צריך להטיל על הלקוח.
: נניח שכל רגע הוא מתנגד ואתה רוצה לתת לו להשלים. מה אתה עושה אחרי חמש פעמים?
: אני לא מבין את הקונספט להטיל על עורך הדין. יש בעל דין והוא האדם.
: אני אומר לך מהניסיון שלי שאם עורך הדין לא הוציא את אלף השקל מהכיס שלו זה לא יעזור. תגידו לא מדובר בסמכות של בית המשפט? אני אומר לך כשופט שישב בערכאות – יש כאלה שפשוט יכולים להוציא אותך מדעת. הם לא נרגעים.
: אם הוא מוציא את השופט מהדעת, הוא לא יכול להטיל עליו הוצאות.
: אי אפשר להתקדם בחקירה הנגדית ככה. זה קורה כל הזמן.
: מקומות שבהם מסכלים את הדיון.
: יש עורכי דין שמתנהגים לא ראוי.
: מה הבעיה תטילו הוצאות כשצריך.
: כשהחקירה הנגדית מבזה פעם אחר פעם. גם של מומחים רפואיים. בא מומחה והבן אדם מתייחס אליו כאילו הוא פושע.
: אבל מבחינתנו, עדיף, הרי זה יוטל על הלקוח.
: הבעיה היא שיש משמעות למחיקה של זה עכשיו.
: אני יכול להבין את החשש ששופטים יתפרעו. בהינתן חובת השימוע של הטיעון לעורך הדין, ובהינתן שמדובר בנסיבות מיוחדות. אגב בפלילי יש בהחלט סיטואציות.
: כי שם אתה לא יכול להטיל על הנאשם.

מהחיים אתה צריך את הכלי הזה. לא רצוי מאוד להשתמש בו. אתה יודע מה שהשופט אפילו יוכל. אני מעיד על עצמי בכל שנות השיפוט שלי אולי פעם אחת הטלתי. העובדה שאתה יכול לאיים בכלי הזה. רשמנו.

תקנה 148:

אפשר לחזור ל-148 – יש שני נוסחים ואנחנו לא יודעים מה הנוסח המעודכן. אצלי יש סעיפים א'-ג' ולשמעון רק א'-ב'. גם כאן יש עניין של תמצית הנימוקים. ב-148(א) יש את המילה תמצית וב-ב' בכלל אין הנמקה?

זה 460(ב) היום. אני לא משנה את זה. אתה בא מול ערעור והוא יכול להיות בסדר גמור, אין בו שום חידוש משפטי ואני לא הולך לכתוב מחדש. הלאה.

תקנה 156:

156 אני לכשעצמי לא הייתי...

זה גם קיים בתקנות.

ב-514.

כי אני לא ראיתי שעושים בזה שימוש, והחשש שלי הוא שיתחילו.

אתה חושש שפתאום ישימו לב.

שהשופטים לא יפרשו שיש רוח חדשה.

מדובר בכלי שצריך להיות בידי בית המשפט.

אגב בדברי ההסבר כתבנו במפורש מתי זה קיים.

תקנה 155:

יש לי שאלה לגבי 155 בעניין הביטוי 'ובלבד'. בסיכומים אני לא יודע אם אני אזכה או אפסיד, אז לא נוח לכתוב את זה.

בסיכומים הרי בנזיקין מפרטים את ההוצאות כמה עלה חוות דעת וכו'. יש כאלה שמפנים לרשם? חשבתי שפסק הדין הפסיק את העניין הזה.

אני חושב שיש עדיין שופטים שלא רוצים להתעסק עם זה. אבל בכל מקרה צריך לגמור עם זה בפעם אחת.

השופט אמור לשלוף את זה מהשרוול?

בהליכים אזרחיים לא נותנים הוצאות היום.

אם היה לי שמאי ומומחה למה לא? הלאה.

תקנה 159:

רגע 159 – מה שזה אומר שאם צפינו בינט המשפט'...

זה נותן בכורה לידיעה, אבל לא שאם צפית בינט' בכל דבר... זה מגדיר את תכלית ההמצאה. לאיזו תקנה את מתכוון?

158(ב) לא נותן עדיפות...

_____ : אצלי במשרד למשל מישוהו נכנס ל'נט', המזכירה הלכה הביתה. מישוהו חיפש משהו בתיק שלו, וכנראה מתוך טעות הוא פתח מסמך אחר ולא הסתכל בו. הצפייה הזו נחשבת?

_____ : כן. אני מסתכלת יש דו"ח צפייה. מה הנזק שזה גרם לך תראה את זה מחר בבוקר. הכי גרוע תגיד לי ואני אתחשב.

_____ : אני יודעת שיש שופטים שמחליטים כך או אחרת וזה לא נובע מהתקנות.

_____ : אני לא חושבת שזה מונע את הפסיקה על כלל הידיעה.

תקנה 176:

_____ : רק הערה נוספת שלא אשכח: הרי היה לך את המכתב של קרנית, לכולנו יש את המכתב שלהם. אני שואל את זה כי כל הזמן מנכ"ל קרנית שואל מתי להופיע בפני הוועדה. אז אני כן רוצה שהמכתב יהיה בפני כולנו, כאשר את רוב ההערות שלו אתם אמרתם לעניין המועדים וכו'. הלאה.

_____ : 176(ב) מבחינתנו ממש משמעותי. יש שמה 2 מילים מיותרות 'מטעמים מיוחדים'. תנו לשופטים קצת שיקול דעת. היום לשופטים אין את רוח התקנות החדשות, גם אם זה קיים היום.

_____ : אבל טעמים מיוחדים זו הוראה שנתקיימה בחיקוק.

_____ : אנחנו מבקשים ארכות ונותנים לנו.

_____ : כי כתוב או במועד אחר שיקבע בית המשפט.

_____ : היום כתוב לנו בדיוק מהם הטעמים ששופטים יכולים לקבל או לדחות, הכול שמה למה צריך טעמים מיוחדים? תפעלו לפי ההוראות שקיבלתם בהתחלה. זה טיעון שמרמז לשופט דחה את הבקשה.

_____ : זה אימוץ של היום.

_____ : אני חושב שהיום המצב הוא שהשופטים מאפשרים. יש תקנות חדשות ומנגנון הפעלה על איך השופטים צריכים לפעול אז אין צורך בטעמים מיוחדים.

_____ : אבל זה כן היה קיים ב524.

_____ : אבל יש לו היום כללים שיפעל לפיהם.

תקנה 173:

_____ : מה לגבי 173 – איך מביאים ראיות בבקשה לפסלות שופט? אני רוצה להביא ראיות...

_____ : אתה מצרף לבקשה.

_____ : גם אם זה לא קורה באמצע הדיון – אז מה העילה, השופט נתן פסק דין זהה, או היה בקשר עם נציגי הצד השני. אתה כותב את זה. מה קורה היום? מה ההבדל?

_____ : היום ההסדר חסר.

_____ : תשמע יש עידן חדש בערכאת ערעור – בן זוגו של השופט בעל מניות בחברה שהיא מחזיקה במניות שהדירקטור שלה... ומוציאים עץ שלם. אז בסדר שיגיש את הראיה.

_____ : אבל בפרוצדורה אין דרך.

למה אין דרך – בקשה תוגש בכתב. אתה יכול לכתוב מה שאתה רוצה, ואף פעם לא הייתה בעיה עם זה. אף אחד לא מונע בעדך. הבעיה לא התעוררה, וזו אותה תקנה בדיוק. אני לא רואה עם זה שום בעיה. אגב, הרבה פעמים עורכי דין מאיימים בבקשת פסילה.

תקנה 177:

מאה אחוז. אני ב177(1) – אם העוזר המשפטי למעשה עושה זאת באישור השופט, למה שהוא לא יוכל בסעיף 1 להאריך את המועדים?

עכשיו אתה רוצה לתת לו סמכות שיפוטית?

אם הוא יכול לעשות באישור השופט, אז אם אין לו סמכויות בסדר, אבל אם מקלים על השופטים ובתיאום אתו הוא יחליט למה לא.

למה הכוונה כשכתוב להאריך מועדים? הוא דן בבקשות של הצדדים?

מה שאני מבין מכאן – נניח שמישהו מבקש ארכה של עשרה ימים להגיש חוות דעת, אין בעיה בכך. רשאי באישור השופט, עכשיו כל שופט יסתדר עם העוזר שלו, יכול שייתן הנחיה כללית. אגב יש שופטים שנותנים את הכרטיס שלהם לעוזר והוא יושב ושואל את השופט, והוא נותן אישור.

האישור הוא כללי או פר החלטה?

זה פרטני אבל יכולה להיות הנחיה כללית. תראו אנחנו רוצים – 'נט המשפטי' במרכאות יש לו יתרונות, אבל החיסרון שלו הוא שהוא מוסיף לפחות שעה עבודה נטו ביום. הרבה משתמשים בעוזר המשפטי כדי להקל על עצמם בכל הדברים החצי טכניים. יכול להיות שופט שייתן חבל ארוך או קצר לעוזר שלו בהתאם למצב.

עכשיו אנחנו אומרים זה לא רק השופטים אלא גם העוזרים. לשנות מועדי דיון?

יש את זה היום. בתקנות אמנת בעניין סמכות מזכיר משפטי.

האמת היא שזה תלוי איך מיישמים את הדברים.

אם זה ככה והוא ידו הארוכה של השופט, אז הוא גם יכול להאריך.

מטרתו להקל על המשימות, ולכן כתוב באישור השופט.

אני חושב שזו בעיה שלכם יותר משלנו. אם העוזר יעשה דברים לא סבירים...

השופט יעיף אותו. יש שופטים שמתלוננים ויש מרוצים. ברגע שיש לי את הכותרת באישור השופט אני לא מודאג.

תקנה 179:

לגבי 179(ב) זולת אם הורה בית המשפט אחרת – הרבה שופטים שאין להם מה לעשות בפגרה קובעים שהיא לא תבוא במניין. אני שונא את המילים מטעמים מיוחדים, אבל מצד שני אני רוצה ליהנות בפגרה. הייתי רוצה שיירשם שצריכים להיות נימוקים.

סעד זמני צריך מהר.

בסדר. אדרבה. למעט סעדים זמניים.

אני מסכים אתך שעורכי דין לא צריכים לעבוד בפגרה. יש כאלה שמנצלים אותה לכתובת סיכומים.

אני מסכים. אנחנו רוצים להתכונן להמשך.

בראשון ביולי סיכומים תוך 40 יום וזה כולל את הפגרה.

אבל אני לא רוצה את זה.
אתה נתקל בשופטים שמכריחים אותך לעבוד בפגרה?
לא רק לעבוד אלא גם דיונים.
זה אסור יש הוראות של הנהלת בתי המשפט.
אגב בפלילי אין כלל כזה.
זה צריך להיות ברור שזה לא דבר שבשגרה.
זה קיים היום, ואפשרי היום. גם שופטים לא מתים על זה.

תקנה 180:

לגבי 180 אני חושב שהוא מסורבל ומסובך. צריכים לעשות עד ליום תחילת התקנות החדשות, מאז ואילך.

אתה אומר שיחולו 2 סוגי תקנות.
אני יכול להגיד לך ששטמו את הראש על הוראת המעבר הזו.
פרקטית מה שיקרה הוא מעין שעטנז.
הבעיה היא שזה מסורבל?
תראה כמה אפשרויות יש פה? מה שהוגש עד...
אנחנו לא נצא מזה.
ניסיתי בדברי ההסבר לפשט את זה.
אנחנו רוצים פשוט.

אני אוהב את ההערה של , רוצים פשוט. אגב גם אנחנו רוצים פשוט, אבל דיי שברו את הראש על זה. ננסה לחשוב על ניסוחים בעניין. הגענו לסוף – לגבי הוס"ר, לא ביקשנו ניסוח שלכם? נדמה לי שאתם צריכים לעשות שיעורי בית.

כן. זה רשום בפרוטוקול.

לגבי הוס"כ. בואו נעשה כזה דבר – הגענו לסוף. נבטל את הישיבות שנקבעו. אנחנו צריכים לשבת לא מעט זמן. נשב ביחד, ואולי נעשה הצבעה. נצטרך לעבד את הכול, נזמין אתכם ונדבר שוב. יכול להיות שיהיו דברים שנעשה הצבעה לגביהם.